

Bruxelles, 17 octombrie 2019
(OR. en)

13171/19

SOC 672
EMPL 508
ECOFIN 879
EDUC 409
SAN 432
GENDER 44
ANTIDISCRIM 39

NOTĂ

Sursă:	Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea I)
Destinatar:	Consiliul
Subiect:	Economia bunăstării – Proiect de concluzii ale Consiliului

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor proiectul de concluzii ale Consiliului cu privire la subiectul sus-menționat.

Textul, depus la inițiativa președinției finlandeze, a primit acordul delegațiilor în cadrul reuniunii Comitetului Reprezentanților Permanenți (partea I) la 16 octombrie 2019, cu excepția delegației Bulgariei, care a formulat o rezervă de examinare cu privire la modificările aduse punctelor 24 și 47.

Modificările față de versiunea anterioară (documentul 12613/19) sunt indicate prin **caractere aldine**.

Consiliul EPSCO este invitat să adopte proiectul de concluzii ale Consiliului în cadrul sesiunii sale din 24 octombrie 2019.

Proiect de concluzii ale Consiliului privind economia bunăstării

RECUNOSCÂND că:

1. Economia bunăstării este o orientare strategică și o abordare asupra guvernantei care urmărește să plaseze oamenii și bunăstarea lor în centrul elaborării politicilor și al procesului decizional. În timp ce bunăstarea oamenilor este o valoare în sine, economia bunăstării subliniază raportul de consolidare reciprocă dintre bunăstare și creșterea economică. Este de o importanță vitală pentru creșterea economică, productivitatea, sustenabilitatea fiscală pe termen lung și stabilitatea societală a Uniunii ca bunăstarea să fie luată în considerare în toate politicile.
2. Bunăstarea cetățenilor este un obiectiv principal al Uniunii Europene. Economia bunăstării pune accentul pe rațiunea de a fi a Uniunii, astfel cum este consacrată în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. O componentă centrală a economiei bunăstării este crearea unui mediu care să le permită oamenilor să își valorifice pe deplin potențialul și să se bucure de drepturile lor fundamentale. În același timp, creșterea economică durabilă și favorabilă incluziunii și reziliența funcționează ca factori care promovează bunăstarea oamenilor, a societăților și a planetei.
3. Pentru realizarea economiei bunăstării este fundamentală o abordare orizontală bazată pe colaborarea transsectorială între diferite domenii de politică. Necesitatea implicării în măsuri transsectoriale este cuprinsă în Tratatul privind funcționarea UE și în Carta socială europeană și a fost menționată ca parte a abordării privind integrarea sănătății în toate politicile în concluzii ale Consiliului formulate anterior (2006). Realizarea în practică a conceptului de economie a bunăstării nu necesită noi competențe sau structuri pentru măsurile de la nivelul Uniunii, însă necesită o utilizare coordonată și îmbunătățită de către Uniune și statele sale membre a competențelor lor și impune plasarea din nou a accentului pe elementele-cheie ale bunăstării.

4. Economia bunăstării se bazează pe o politică economică solidă și durabilă. Aceasta subliniază importanța investițiilor în măsuri și structuri de politică eficace, eficiente și echitabile, care să asigure accesul tuturor la serviciile publice, inclusiv serviciile sociale și de sănătate, îngrijirea pe termen lung, promovarea măsurilor în materie de sănătate și prevenire, protecția socială, precum și educația, formarea și învățarea pe tot parcursul vieții. Aceasta pune accentul pe ocuparea forței de muncă, pe politicile active în domeniul pieței forței de muncă și pe sănătatea și siguranța la locul de muncă, precum și pe condiții de lucru decente ca măsuri de garantare a bunăstării la locul de muncă. Aceasta implică egalitatea de șanse, egalitatea de gen și incluziunea socială.
5. Elaborarea de politici bazate pe cunoaștere necesită obiective clare și utilizarea unui set adecvat de indicatori de înaltă calitate, a unor evaluări cuprinzătoare ale impactului și a unei evaluări a eficienței din punctul de vedere al costurilor pe termen scurt, mediu și lung. Este general acceptat faptul că numai PIB-ul nu oferă un tablou cuprinzător al bunăstării oamenilor. Prin urmare, este necesară continuarea eforturilor de colaborare și intensificarea eforturilor în toate sectoarele pentru a utiliza mai bine și a îmbunătăți instrumentele existente, precum și pentru a le valorifica în vederea dezvoltării unei abordări comune pentru măsurarea diverselor dimensiuni ale economiei bunăstării.
6. Echilibrul dintre creșterea economică și progresul în plan social constituie nucleul procesului de integrare europeană. Acesta este fundamental pentru o economie socială de piață, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social și conferă unicitate Uniunii la nivel mondial. Pilonul european al drepturilor sociale (denumit în continuare „pilonul”) constituie o busolă pentru reînnoirea convergenței în sens ascendent către condiții mai bune de muncă și de viață în Uniune. Realizarea obiectivelor pilonului este un angajament și o responsabilitate politică comună a Uniunii și a statelor membre și necesită progrese continue și măsuri aprofundate ale ambelor părți, în conformitate cu competențele fiecăreia dintre acestea. Economia bunăstării contribuie la realizarea obiectivelor și la punerea în aplicare a pilonului, în conformitate cu noua agendă strategică a UE pentru perioada 2019-2024. În plus, prin promovarea unei convergențe sociale și economice în sens ascendent, aceasta autonomizează întreaga populație, contribuind astfel la modelul social european.

7. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică¹ a subliniat că investițiile în îmbunătățirea sănătății, a educației, a ocupării forței de muncă, a egalității de gen și a protecției sociale pentru toți membrii societății contribuie la creșterea economică. În plus, rentabilitatea socială asociată îmbunătățirii bunăstării individuale, inclusiv cu sporirea încrederii, a angajamentului civic și a coeziunii sociale, contribuie la creșterea economică prin intensificarea productivității totale a factorilor, prin sporirea stabilității financiare și politice și prin creșterea rezilienței la șocuri negative.
8. Economia bunăstării se află, de asemenea, în centrul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă a Organizației Națiunilor Unite, la care aderă toate statele membre. În același sens, mai multe organizații internaționale, și anume Grupul Băncii Mondiale², Fondul Monetar Internațional³, Organizația Internațională a Muncii⁴ și Organizația Mondială a Sănătății⁵ au recunoscut importanța investițiilor în sănătate, protecție socială și educație.

REAMINTIND că:

9. Un număr mare de europeni duc o viață prosperă. În medie, în pofida disparităților dintre statele membre și din interiorul acestora, cetățenii din Uniune sunt mai educați, mai bogați și mai sănătoși și trăiesc mai mult ca niciodată.

¹ Economia bunăstării – Rezumatul documentului de referință al OCDE pe tema „Crearea de oportunități pentru bunăstarea oamenilor și pentru creșterea economică” (10414/19); Economia bunăstării – Document de referință al OCDE (10414/19 ADD 1).

² Proiectul pentru capitalul uman.

³ Strategia privind cheltuielile sociale.

⁴ Declarația privind viitorul muncii, formulată cu ocazia centenarului.

⁵ Carta de la Tallinn privind sistemele de sănătate pentru sănătate și prosperitate.

AVÂND ÎN VEDERE că:

10. Sărăcia și excluziunea de pe piața forței de muncă și din societate exacerbează inegalitățile și segregarea, ceea ce poate conduce la polarizare și instabilitate în societate. În pofida diferitelor evoluții pozitive, persoanele expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială se confruntă cu provocări multiple și cu lipsa de oportunități. În Uniune, unul din patru copii este expus riscului de sărăcie sau de excluziune socială. Într-un număr considerabil de state membre sunt tot mai multe persoane fără adăpost, aparținând diferitor categorii, în special în mediul urban. Cu toate acestea, orașele pot, în același timp, să ofere oportunități pentru bunăstarea oamenilor. Sprijinul adecvat pentru venituri, precum și accesul la un înalt nivel de calitate în ceea ce privește serviciile sociale și de sănătate, îngrijirea pe termen lung și educația și îngrijirea timpurie a copiilor, la locuințe la prețuri abordabile și la sprijinul pentru integrarea și reintegrarea pe piața forței de muncă sunt esențiale pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a excluziunii, asigurând totodată egalitatea de șanse pentru toți. Economia socială, inovarea socială și investițiile sociale joacă, de asemenea, un rol important.
11. Lumea muncii în schimbare necesită atât adaptabilitate, cât și calificări și competențe diverse și în permanentă evoluție. Astfel, educația și formarea joacă un rol esențial în stimularea competitivității, a adaptabilității și a participării pe piața forței de muncă și în societate. Trebuie depuse eforturi pentru a facilita accesul tuturor la învățarea pe tot parcursul vieții și dobândirea de aptitudini și competențe pentru a face față provocărilor și a valorifica oportunitățile oferite de digitalizare și noile forme de muncă. Schimbările climatice vor afecta lumea muncii. Consiliul European a invitat Consiliul și Comisia să asigure înaintarea lucrărilor vizând condițiile, stimulentele și cadrul favorabil care urmează să fie instituite pentru a asigura tranziția către o Uniune neutră din punct de vedere climatic, în conformitate cu Acordul de la Paris, care, printre altele, va menține competitivitatea europeană și va fi echitabilă și echilibrată din punct de vedere social, ținând seama de circumstanțele naționale ale statelor membre. În ceea ce privește ocuparea forței de muncă, tranziția către neutralitatea climatică aduce atât oportunități, cât și provocări.

12. Grupurile vulnerabile și persoanele expuse riscului de excluziune se confruntă adesea cu dificultăți pe piața forței de muncă și în societate și pot avea nevoi speciale la locul de muncă și în viața profesională. Principiul nediscriminării este esențial pentru abordarea acestor nevoi. Incluziunea persoanelor cu handicap pe piața forței de muncă și în societate, în ansamblul ei, este în conformitate cu principiul muncii decente și cu drepturile omului. În plus, longevitatea oferă posibilități pentru piața forței de muncă și pentru economie și necesită măsuri de sprijin care să permită tuturor persoanelor să aibă o contribuție activă la societate și la viața profesională.
13. Salariile echitabile, condițiile de lucru echitabile și adecvate, locurile de muncă de calitate, locurile de muncă caracterizate prin respect și nediscriminare le permit oamenilor să aibă acces egal la piața forței de muncă și să rămână pe piața forței de muncă, previn pensionarea anticipată și asigură valorificarea competențelor întregii forțe de muncă. Protecția adecvată a vieții și a drepturilor sociale în mediul profesional consolidează dimensiunea socială a Uniunii și joacă un rol important în combaterea inegalităților și a sărăciei persoanelor încadrate în muncă. Și în cadrul noilor forme de muncă ar trebui să se asigure condiții de lucru echitabile și bune, precum și o protecție socială adecvată. Locurile de muncă care promovează siguranța și sănătatea generează o creștere a productivității, o îmbunătățire a nivelului de satisfacție profesională și o prelungire a vieții profesionale și, de asemenea, previn bolile și accidente profesionale, precum și costurile ridicate pe care acestea le implică. Partenerii sociali joacă un rol important în conceperea acestor politici.
14. Promovarea egalității de gen, îmbunătățirea oportunităților de ocupare a forței de muncă pentru femei, asigurarea principiului egalității de remunerare pentru o muncă de valoare egală, facilitarea reconcilierii muncii cu îngrijirea și cu viața privată pentru femei și bărbați, precum și prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor sunt esențiale pentru o creștere economică durabilă și favorabilă incluziunii, pentru coeziunea socială și pentru bunăstare. Reducerea disparităților de gen la nivelul ocupării, al remunerării și al pensiilor și consolidarea autonomizării economice a femeilor sunt considerate condiții prealabile pentru o economie mai echitabilă și mai favorabilă incluziunii.

15. Prin intermediul unor sisteme de protecție socială adresate tuturor, care să fie bine proiectate, adecvate și durabile se poate asigura o protecție eficace a persoanelor. Investițiile în sistemele de protecție socială generează rezultate sociale și economice valoroase pe termen lung. Protecția socială contribuie la reziliența socioeconomică și la susținerea capitalului uman. În plus, astfel de sisteme pot asigura rezultate mai bune pe piața forței de muncă prin sprijinirea transferului forței de muncă spre sectoare emergente și dinamice ale economiei.
16. Educația, formarea și învățarea pe tot parcursul vieții sunt măsuri esențiale de politică în domeniul bunăstării. Educația și formarea accesibile și de înaltă calitate, care să fie totodată și incluzive, sunt fundamentale pentru societățile și economiile care trebuie să se adapteze la schimbări și să profite de acestea. Investițiile în educație și formare aduc beneficii economice și sociale ridicate; acestea sprijină stabilitatea și creșterea economică și sunt, de asemenea, un factor esențial care contribuie la reziliența economiilor și societăților noastre și la prosperitatea lor viitoare.
17. Provocările la adresa bunăstării oamenilor pot fi cel mai bine atenuate atunci când sunt abordate într-un stadiu incipient și pe tot parcursul vieții. Măsurile de adoptat în acest sens includ, printre altele, asigurarea de servicii de bună calitate și la prețuri abordabile în materie de îngrijire în etapa prenatală și în materie de educație și îngrijire timpurie a copiilor, promovarea unor stiluri de viață sănătoase, inclusiv a activității fizice și a alimentației sănătoase, precum și măsuri de prevenire și medii favorabile. Investițiile în îmbunătățirea cunoștințelor în materie de sănătate sunt importante pentru a le permite oamenilor să facă alegeri sănătoase.

18. Accesul tuturor la serviciile de sănătate, îngrijirea pe termen lung, promovarea sănătății și prevenirea bolilor, asigurate de un sistem de sănătate durabil, sunt elemente esențiale ale bunăstării, care abordează, de asemenea, inegalitățile în materie de sănătate și, prin urmare, constituie o contribuție pentru economie și pentru societate. Investițiile în securitatea sanitară contribuie la o prevenire și o detectare eficace și prompte a amenințărilor la adresa sănătății și în asigurarea răspunsului la acestea. De exemplu, rezistența la antimicrobiene, reticența față de vaccinare, creșterea incidenței dezastrelor cauzate de schimbările climatice și focarele de boală au potențialul de a cauza daune importante sănătății publice și economiilor naționale. Creșterea ratei de vaccinare este o măsură eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru prevenirea a numeroase boli transmisibile. Intensificarea eforturilor menite să promoveze o stare bună a sănătății mintale și să asigure progrese în prevenirea, diagnosticarea precoce, tratamentul și destigmatizarea tulburărilor psihice ar îmbunătăți viața a milioane de europeni pe tot parcursul existenței lor și ar contribui la asigurarea unor medii de lucru nediscriminatorii, a unor condiții de lucru mai bune și, prin urmare, a unei economii mai puternice.
19. Creșterea continuă a cheltuielilor cu serviciile de sănătate reprezintă o provocare pentru economiile naționale din toate țările europene. Prin urmare, este esențial să se abordeze factorii sociali, comerciali, economici și de mediu ai sănătății, precum și povara reprezentată de bolile netransmisibile, luând în considerare factorii de risc, cum ar fi alimentația deficientă sau nesănătoasă, lipsa activității fizice și consumul nociv de alcool și tutun. Pentru ghidarea consumului și a comportamentelor se pot utiliza măsuri fiscale.
20. Insuficiența unei serii de dispozitive medicale și medicamente și prețurile ridicate ale acestora, alături de unele cazuri de ineficiență în utilizarea medicamentelor generice și biosimilare, pot amenința sustenabilitatea și finanțarea sistemelor naționale de sănătate. Este esențial să se îmbunătățească accesul la medicamente și rentabilitatea acestora, siguranța pacienților și continuitatea tratamentului. În plus, este important să se continue discuțiile în materie de politici vizând accesibilitatea prețurilor și securitatea aprovizionării.

21. Evoluțiile tehnologice, în special digitalizarea și inteligența artificială, schimbă posibilitățile de promovare a bunăstării oamenilor și modalitățile de furnizare a serviciilor de sănătate și a serviciilor sociale. Acest lucru are potențialul de a crește eficacitatea din punctul de vedere al costurilor, eficiența și calitatea serviciilor, precum și de a contracara inegalitățile în ceea ce privește accesul și rezultatele. Este important să se îmbunătățească accesul cetățenilor la propriile date privind sănătatea și la datele sociale și să se sensibilizeze opinia publică cu privire la protecția acestor tipuri de date. În scopul promovării sănătății publice, a cercetării și a inovării, este esențial să se utilizeze potențialul datelor privind sănătatea și al datelor sociale, respectându-se în același timp pe deplin normele aplicabile privind protecția datelor și principiile etice.
22. Semestrul european oferă un cadru pentru coordonarea politicilor economice ale statelor membre și este un instrument important pentru monitorizarea punerii în aplicare a Strategiei Europa 2020 și a principalelor domenii acoperite de pilon. A crescut treptat numărul recomandărilor specifice care implică politici în domeniul social, al ocupării forței de muncă, al educației, al formării și al egalității, precum și aspecte legate de sănătate și îngrijirea pe termen lung, de pensii, de sărăcie și de excluziunea socială și, în prezent, aceste subiecte acoperă aproape jumătate din numărul total al recomandărilor specifice. Pentru o creștere economică pe termen lung care să fie durabilă și favorabilă incluziunii, sunt indispensabile politici bine concepute și durabile în domeniul social, al ocupării forței de muncă, al educației și sănătății, alături de egalitatea de gen. Prin urmare, cooperarea transsectorială și un bun echilibru între politicile economice și aceste politici joacă un rol important în cadrul semestrului european.
23. Reforme structurale intră în responsabilitatea statelor membre. Fondurile structurale ale Uniunii pot sprijini noi evoluții durabile ale politicilor privind bunăstarea din statele membre. Aceste fonduri pot fi utilizate pentru a promova măsuri din partea statelor membre, astfel cum au fost identificate în orientările integrate privind politicile economice și de ocupare a forței de muncă și în recomandările specifice fiecărei țări din cadrul semestrului european.

24. Din aceste motive, este esențial ca Uniunea să elaboreze o nouă strategie pe termen lung pentru perioada de după 2020, pentru a se asigura că devine, la nivel mondial, economia **neutră din punct de vedere climatic** caracterizată prin cea mai mare competitivitate și cel mai înalt grad de incluziune socială, reflectând economia bunăstării. Este important ca Uniunea să își asume poziția de lider la nivel mondial prin adoptarea unei noi strategii orizontale ambițioase și bine echilibrate, în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul pilonului și al Agendei 2030 a ONU.

Consiliul Uniunii Europene INVITĂ statele membre:

25. SĂ ELABOREZE o evaluare transsectorială a impactului asupra bunăstării în vederea consolidării elaborării politicilor și a procesului decizional bazate pe cunoaștere.
26. SĂ IA ÎN CONSIDERARE utilizarea unor indicatori legați de bunăstare pentru monitorizarea și raportarea proceselor bugetare naționale și pentru procesul decizional bazat pe cunoaștere. Toți acești indicatori ar trebui să fie defalcați în funcție de sex.
27. SĂ SPOREASCĂ participarea pe piața forței de muncă printr-o mai bună orientare a măsurilor specifice de sprijin către persoanele care sunt excluse sau riscă să fie excluse de pe piața muncii, în conformitate cu abordarea incluziunii active.
28. SĂ ASIGURE, având în vedere circumstanțele naționale, accesul tuturor la protecție socială adecvată și la servicii de înaltă calitate, abordabile ca preț și sustenabile.
29. SĂ ÎȘI DIRECȚIONEZE activitățile transsectoriale către combaterea provocărilor la adresa bunăstării într-un stadiu incipient și pe tot parcursul vieții persoanelor, luând în considerare, în special, beneficiile care rezultă din promovarea măsurilor în materie de sănătate și prevenire.
30. SĂ PROMOVEZE politici cuprinzătoare de învățare pe tot parcursul vieții, precum și dezvoltarea aptitudinilor și a competențelor pe toată durata vieții.

31. SĂ PROMOVEZE reforme structurale care favorizează incluziunea socială, participarea civică și reziliența socioeconomică.
32. SĂ CONSOLIDEZE o perspectivă transsectorială în pozițiile în materie de politici exprimate în cadrul diferitelor grupuri de pregătire ale Consiliului care se ocupă de semestrul european, pentru a asigura o analiză orizontală echilibrată, în conformitate cu conceptul de economie a bunăstării.

INVITĂ statele membre și Comisia Europeană, în conformitate cu competențele lor respective și ținând seama de circumstanțele naționale, cu respectarea rolului și a autonomiei partenerilor sociali:

33. SĂ INCLUDĂ o perspectivă a economiei bunăstării la nivel orizontal în politicile naționale și ale Uniunii și să plaseze oamenii și bunăstarea acestora în centrul elaborării politicilor.
34. SĂ PUNĂ ÎN APLICARE, în materie de politici, intervenții eficace, bazate pe dovezi, la nivel național și la nivelul Uniunii pentru abordarea provocărilor comune care afectează bunăstarea.
35. SĂ CONTINUE eradicarea sărăciei, în special prin combaterea sărăciei în rândul copiilor și a transmiterii intergeneraționale a sărăciei, inclusiv prin explorarea unor noi măsuri.
36. SĂ CONTINUE să elaboreze și să pună în aplicare măsuri care să recunoască și să abordeze problema persoanelor fără adăpost și SĂ PROMOVEZE accesul tuturor la locuințe cu prețuri abordabile.
37. SĂ PROMOVEZE colaborarea transsectorială și să consolideze în continuare rolul politicilor din domeniul ocupării forței de muncă, social, al sănătății și al educației în cadrul procesului semestrului european.
38. SĂ REALIZEZE analize orizontale în cadrul procesului semestrului european, pentru a consolida perspective de politică ample și pe termen lung și pentru a oferi recomandări de politică echilibrate.

39. SĂ CONTINUE să dezvolte metode riguroase de colectare a datelor cantitative și calitative și metode statistice pentru măsurarea și monitorizarea regulată a bunăstării cetățenilor pentru a furniza, alături de indicatorii economici, în contextul semestrului european, o analiză cuprinzătoare ca bază pentru elaborarea politicilor și pentru procesul decizional.
40. SĂ PROMOVEZE punerea în aplicare a principiilor pilonului, ca un pas important în direcția realizării obiectivelor privind economia bunăstării.
41. SĂ GARANTEZE beneficiile digitalizării pentru bunăstarea oamenilor, de exemplu prin accelerarea lucrărilor vizând soluții digitale inovatoare și care abordează securitatea de la stadiul conceperii pentru promovarea sănătății, asistența medicală și politicile sociale, prin consolidarea, acolo unde este relevant, a inițiativelor actuale pentru schimbul interoperabil și transfrontalier de date privind sănătatea și protecția socială, precum și prin implementarea unor tehnologii inovatoare în domeniul datelor, inclusiv a inteligenței artificiale, respectând în același timp normele de protecție a datelor, securitatea datelor și principiile etice conexe și SĂ PROMOVEZE incluziunea digitală.
42. SĂ ANTICIPEZE efectele schimbărilor demografice, cauzate, în special, de îmbătrânire și longevitate și SĂ PROMOVEZE îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate în toate politicile.
43. SĂ PUNĂ ÎN APLICARE măsuri concrete și eficiente pentru a elimina disparitățile de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și retribuirea, dincolo de actualul Plan de acțiune al UE referitor la combaterea diferenței de remunerare între femei și bărbați și SĂ ABORDEZE impactul acestora asupra disparității de gen în ceea ce privește pensiile.
44. SĂ PROMOVEZE servicii de înaltă calitate și la un nivel ridicat de accesibilitate și de abordabilitate din punctul de vedere al prețurilor în materie de educație și îngrijire timpurie a copiilor, în conformitate cu obiectivele stabilite de Consiliul European de la Barcelona din 2002 privind îngrijirea copiilor și de Recomandarea Consiliului din 2019 privind sisteme de înaltă calitate de educație și îngrijire timpurie a copiilor.
45. SĂ CONSOLIDEZE rolul economiei sociale, al antreprenoriatului social și al inovării sociale în promovarea incluziunii sociale, a investițiilor sociale, precum și a creării de locuri de muncă de calitate și a accesului la acestea.

46. SĂ COLABOREZE îndeaproape cu partenerii sociali europeni și naționali și cu societatea civilă pentru a promova economia bunăstării printr-un dialog social și civil eficace.

INVITĂ Comisia Europeană:

47. SĂ PROPUNĂ, la încheierea perioadei acoperite de Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, o nouă strategie de creștere pe termen lung pentru Uniune, menită să garanteze că Uniunea devine la nivel mondial, economia **neutră din punct de vedere climatic** caracterizată prin cea mai mare competitivitate și cel mai înalt grad de incluziune socială.
48. SĂ PUBLICE o comunicare care să abordeze economia bunăstării, cu accent pe relațiile reciproce dintre politicile privind bunăstarea și creșterea economică, pe o colaborare transsectorială echilibrată între diferitele domenii de politică, pe o abordare bazată pe cunoaștere și pe măsuri preventive și intervenții timpurii, sprijinind punerea în aplicare a pilonului și a Agendei 2030 a ONU.
49. SĂ CONSOLIDEZE evaluarea impactului inițiativelor legislative și din domeniul politicilor majore asupra bunăstării, inclusiv în domeniul politicii economice.
50. SĂ REALIZEZE O REVIZUIRE a Cadrului strategic al UE privind sănătatea și siguranța la locul de muncă, ținând seama de lumea muncii în schimbare.
51. SĂ ADOPTÉ o strategie europeană de sine stătătoare privind egalitatea de gen și SĂ CONSOLIDEZE abordarea integratoare a egalității de gen și integrarea dimensiunii de gen în buget, precum și punerea efectivă în aplicare a acestora în toate domeniile de politică.
52. SĂ PROMOVEZE cooperarea europeană în domeniul educației și formării, pentru a face din Europa cea mai importantă societate a învățării la nivel mondial, prin sprijinirea unei culturi care să încurajeze, să capaciteze și să motiveze persoanele și societățile să învețe, la toate nivelurile, în cadrul tuturor formelor de educație și formare și în toate etapele vieții.

53. SĂ ELABOREZE noi inițiative pentru a aborda politicile privind persoanele cu handicap dincolo de actuala Strategie europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap.
54. SĂ REÎNNOIASCĂ angajamentul privind incluziunea romilor prin elaborarea de noi inițiative strategice, inclusiv prin adoptarea unei strategii-cadru europene pentru perioada de după 2020.
55. SĂ SPRIJINE statele membre, prin acțiuni adecvate în limitele competențelor sale, în eforturile acestora de îmbunătățire a durabilității și disponibilității serviciilor de sănătate, inclusiv în privința accesului la medicamente și la dispozitive medicale.
56. SĂ PROPUNĂ o strategie pentru Uniune în domeniul sănătății mintale, ținând seama de impactul transsectorial al diverselor politici privind sănătatea mintală.
57. SĂ PROPUNĂ un plan de acțiune european pentru combaterea cancerului, menit să sprijine statele membre în eforturile lor, printre altele, de prevenire a cancerului, de abordare a aspectelor legate de diagnosticarea precoce și tratamentul, precum și de îmbunătățire a vieții pacienților și supraviețuitorilor.

INVITĂ Comitetul pentru ocuparea forței de muncă și Comitetul pentru protecție socială:

58. SĂ INTEGREZE o perspectivă privind economia bunăstării în reflecțiile lor asupra domeniilor de politică care intră în sfera lor de competență.
59. SĂ CONTINUE să încurajeze o colaborare strânsă între ele și cu Comitetul pentru politică economică, precum și cu alte grupuri de pregătire relevante ale Consiliului care dețin competențe în special în domeniul sănătății și al educației, pentru a asigura o analiză orizontală echilibrată.
60. SĂ CONTINUE să își îndeplinească, în cooperare cu instituțiile UE, sarcina de îmbunătățire și dezvoltare a unor indicatori fiabili și comparabili la nivel internațional pentru măsurarea și monitorizarea bunăstării cetățenilor Uniunii, ținând seama de contextul specific fiecărei țări și de activitatea desfășurată de alți actori internaționali relevanți.